

Heusdens dialect

Vrigger verkochte de boere hun koi oppe biestemert of inne stal aen ne biestekoepman. Da dééën ze dor drij kierre in mekaars hand te kloppe. As ze drij kierre geslage haan dan war dij biest verkocht en doa woort achterAAF nie op terug gekome. E woord warre woord en ne slaag war ne slaag, da war zoe en allemaan hield zich doa aen. Ich hem nooit gewete dat doa terna nog prul euver war en vanne veurschot woort nooit geproat. Tegewoording motte ter euveraal papiere en handtekeninge zen, vur alles en nog wa en es ter terna nog altèèt mezerie omda ter an den achterkant nog klêên letterkes sten dij alle meugeleke achterpeurtekes ope zetten vur ter onneruit te kome. Moe es den têêt hinne da e woord e woord war en ne slaag ne slaag.

Vroeger verkochten de boeren hun koe op de beestenmarkt of in de stal aan een beestenkoopman. Dat deden ze door drie keer in elkaars hand te klappen. Als ze drie keer geslagen hadden dan was dat beest verkocht en daar werd achteraf niet op teruggekomen. Een woord was een woord en een slag was een slag, dat was zo en iedereen hield zich eraan. Ik heb nooit geweten dat daar nadien nog onenigheid over was en van een voorschot werd nooit gepraat. Tegewoording moeten er overal papieren en handtekeningen voor zijn voor alles en nog wat en nadien is het nog altijd miserie omdat er aan de achterkant nog klein lettertjes staan die alle mogelijke achterpoortjes open zetten om er onderuit te komen. Waar is de tijd naartoe dat een woord een woord was en een slag een slag.